

шенъ пътъ добродетели не се придобиватъ. Всъка добродетель, придобита по външънъ пътъ, представя нѣщо материално, което се губи така, както е придобито. Истинските добродетели идатъ отвѣтре, а условията за развитието имъ сѫ външни. Първото условие за развиване на добродетелите е животътъ. Освенъ условие, животътъ е и срѣда за проявяване на доброто въ човѣка. Животътъ безъ любовъта не може да се прояви. Казано е, че любовъта ражда живота. Като живѣе и като люби, човѣкъ има условия да бѫде и богатъ, и ученъ, и силенъ, и здравъ. Той трѣбва да запази тѣзи качества, за да се ползува разумно отъ живота.

„Който влиза презъ вратата въ кошарата на овцѣ, той е пастиръ“. Значи, който влиза въ себе си по правия пътъ, той е пастиръ. Той има правилни отношения къмъ своите мисли, чувства и постежки. Той има правилни отношения къмъ Първичната Причина, а оттамъ и къмъ своите близки. Да бѫдешъ добъръ пастиръ, трѣбва да имашъ правилни отношения къмъ Бога, къмъ себе си и къмъ своя близънъ. Правилните отношения къмъ Бога подразбиратъ любовъ къмъ Бога, т. е. къмъ Слънцето на живота. Да имашъ правилни отношения къмъ себе си, подразбира правилни отношения къмъ луната. Правилни отношения къмъ близния подразбиратъ правилни отношения къмъ звездите. Тъй щото, обичай Бога, както обичашъ слънцето. Какъ ще обичашъ слънцето? Ще излѣзешъ вънъ, когато изгрѣва слънцето, ще го погледнешъ, ще приемешъ първия лжъ и ще обърнешъ гърба си на неговите лжчи. Какъ ще обичашъ себе си? Както обичашъ луната. Какъ ще обичашъ близните си? Както обичашъ звездите. Сутринъ и презъ деня ще се ползвашъ отъ слънцето и ще му се радвашъ, а вечеръ ще се радвашъ на луната и на звездите. Гледай къмъ небето и благодари за благото, което ти се дава.

Да се върнемъ къмъ въпроса, какво представя истинскиятъ човѣкъ. Ако външната форма на човѣка е истинскиятъ човѣкъ, вие сте на кривъ пътъ. Като умре, отъ него нищо не остава. Значи, външниятъ човѣкъ е кѫщата на истинския човѣкъ. Кѫде отиде човѣкътъ? — Излѣзе нѣкѫде. Имали ли сте опитността на Павла да излизате отъ тѣлото си? Павелъ казва, че не знае, кѫде е билъ — вънъ или вѫтре въ тѣлото си,